

Arrest

nr. 139 714 van 26 februari 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X
handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn en die handelt in eigen naam en in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van X en X, op 13 augustus 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 juli 2012 tot afgifte van een bevel tot terugdrijving (bijlage 11).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 24 augustus 2012 met referthenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 29 december 2014.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. VAN HIMST, die loco advocaat M. FORGES verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat J. DEMUYNCK, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 14 juli 2012 een beslissing tot afgifte van een bevel tot terugdrijving (bijlage 11). Deze beslissing, die verzoekster op dezelfde datum ter kennis wordt gebracht, betreft de bestreden beslissing.

1.2. Verzoekster en haar kinderen worden op 15 juli 2012 teruggedreven naar hun land van oorsprong.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van huidig beroep gericht vast, bij gebreke aan het vereiste wettelijke belang.

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de partijen bij beschikking van 16 december 2014 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

2.3. Verzoekster richt op 29 december 2014 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekster kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Waar verzoekster bij haar vraag tot horen tevens opmerkingen formuleert, merkt de Raad op dat – gelet op de vaststelling dat de vraag tot horen geen bijkomende memorie betreft – hiermee geen rekening mag worden gehouden. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekster de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 5 februari 2015 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord en wijst er daarbij op dat de vraag om te worden gehoord niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie, zodat de argumentatie die de verzoekende partij in dit proceduristuk heeft opgenomen uit de debatten moet worden geweerd. De verzoekende partij stelt hiervan niet op de hoogte te zijn, maar heeft op dit punt geen verdere opmerkingen. Verder betwist zij niet dat de bestreden beslissing reeds werd uitgevoerd, maar stelt zij dat zij op onterechte wijze werd behandeld door de grenspolitie die geen contact heeft opgenomen met de Belgische ambassade in Congo, terwijl men daar had kunnen meedelen dat haar een geldig visum werd afgeleverd. Aldus is er in haar paspoort een schrapping gebeurd op basis van willekeurige motieven. Betreffende de vaststelling dat zij ‘zonder verzet’ is vertrokken wijst zij erop dat zij vergezeld was van twee minderjarige kinderen en onder een zekere psychologische druk stond. De verwerende partij repliceert dat de vraag of de verzoekende partij al dan niet ‘zonder verzet’ is vertrokken niet ter zake doet, doch wel het vertrek op zich en dat haar uiteenzetting betrekking heeft op het lijden van morele schade, maar de Raad niet bevoegd is om schadevergoedingen toe te kennen. Voor het overige sluit zij zich aan bij de beschikking.”*

2.5. Verzoekster betwist niet dat de bestreden beslissing ondertussen werd uitgevoerd. Zoals de verwerende partij terecht opmerkt doet verzoeksters betoog over het al dan niet vrijwillig karakter van het vertrek naar het land van oorsprong niet ter zake, aangezien vaststaat dat verzoekster en haar kinderen werden teruggedreven en dat de bestreden beslissing derhalve werd uitgevoerd. Het is op grond van deze vaststelling dat in de beschikking werd gesteld dat verzoekster en haar kinderen geen belang meer hebben bij de handhaving van het beroep. Verzoeksters betoog heeft betrekking op een naar haar oordeel onterecht getroffen beslissing die volgens haar niet genomen zou geweest zijn mocht men contact hebben opgenomen met de Belgische ambassade in Congo, doch de Raad ziet niet in welk belang zij bij dit betoog heeft, nu de bestreden beslissing werd uitgevoerd. Verzoekster heeft nagelaten een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen tegen de bestreden beslissing, waar ze haar grieven had kunnen aankaarten teneinde de bestreden beslissing te doen

schorsen. Voor zover het verzoeksters bedoeling is de Raad te doen vaststellen dat zij en haar kinderen op een onterechte wijze werden bejegend door de grenspolitie dient te worden opgemerkt dat een belang dat erin bestaat een administratieve rechtshandeling onwettig te horen verklaren, om vervolgens op basis van deze met gezag van gewijsde beklede uitspraak een vordering tot schadevergoeding voor de gewone rechter beter te kunnen ondersteunen, geen belang is dat verbonden is aan de nietigverklaring of aan het doen verdwijnen van de bestreden beslissing uit de rechtsorde, maar een belang dat er uitsluitend in bestaat een middel gegrond te horen verklaren. Een dusdanig belang is een onrechtstreeks belang (cf. RvS 18 april 2005, nr. 143.292). Een onrechtstreeks belang volstaat niet om een ontvankelijk beroep tot nietigverklaring in te stellen (RvS 15 mei 2003, nr. 119.408). Hier kan nog aan worden toegevoegd dat ook de justitiële rechter vermag na te gaan of de administratie haar macht niet heeft overschreden en aldus een fout heeft begaan (cf. RvS 23 juni 2004, nr. 132.915 en RvS 15 mei 2003, nr. 119.408). Aangezien zij met haar betoog niet aantoont dat zij nog een actueel en rechtstreeks belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing, brengt verzoekster geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan hetgeen reeds in voornoemde beschikking werd aangegeven. De inhoud van de beschikking, namelijk dat verzoekster en haar kinderen – gelet op hun terugrijding op 15 juli 2012 – geen belang hebben bij hun beroep omdat de bestreden beslissing werd uitgevoerd, blijft daardoor overeind.

Het beroep is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, onontvankelijk

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA